

[Ellemann-Jensen]

te til SV-regeringens fald. Det er ikke et spørgsmål om, at vi har vist gammelliberale holdninger, som hr. Hjortnæs sagde før; det er et spørgsmål om, hvorvidt man overhovedet havde en holdning til problemerne, hvorvidt man overhovedet havde en vilje til at leve op til det ansvar, der følger med at sidde i regering.

Vi hørte forleden statsministerens klare og redelige beskrivelse af den fortvivlende situation, dansk økonomi nu er inde i. Vi har i dag ikke hørt socialdemokratiets ordfører fortælle, hvordan han forestiller sig at denne situation kan imødegås. Vi har hørt om ØD-fonds, vi har hørt om ændrede skattefradrag, højere pensioner og mange andre rare sager, men vi savner stadig svar på spørgsmålet: hvordan vil socialdemokratiet føre den stramme indkomstpolitik, som man erkender er nødvendig, hvordan vil man gøre det?

Venstres bud på en økonomisk politik, som kan vende udviklingen, bygger vi på råd, der er givet Danmark samstemmende af vore rådgivere i både ind- og udland. Det bærende i venstres politik er en opbremsning af stigningen i omkostninger og købekraft i Danmark. Det er derfor, venstre har foreslået et altomfattende pris- og indkomststop – og jeg gentager til benefice for hr. Hjortnæs: et altomfattende pris- og indkomststop. Vi har set, at et sådant indgreb, et sådant drastisk indgreb har givet endog særdeles positive resultater i lande, som vi med rimelighed kan sammenligne os med, først og fremmest Norge. Jeg understreger igen, at det drejer sig om stop i alle indkomster; kun når der ydes en ekstra indsats, må indkomsterne kunne vokse.

Vi erkender, at et sådant indgreb skal have opbakning fra alle samfundsgrupper, for at det kan virke effektivt. Det drejer sig derfor om at overbevise alle i samfundet om, at ingen kommer til at bære byrderne ved en sådan politik alene. I venstre tror vi på, at de fleste grundlæggende har en god vilje til at skære ned på deres krav til levestandarden, når blot man har en garanti for, at andre gør det samme. Derfor er det så vigtigt dels at gøre et pris- og indkomststop troværdigt og acceptabelt, dels at supplere det med andre ting, som kan sikre det enkelte menneskes, den enkelte families privatøkonomi imod at blive undergravet. Venstre har derfor foreslået, at der, samtidig med at der gennemføres

et pris- og indkomststop, også gives sikkerhed imod nye stigninger i statslige indkomster, at der ikke sker nye stigninger i boligudgiften, hverken for lejere eller for ejere, at den tryghed, samfundets svageste grupper modtager gennem folkepension, invalidepension, børnetilskud, uddannelsesstøtte og boligforsikring, opretholdes, og at man fortsætter den hidtidige erhvervsfremme- og beskæftigelsespolitik.

For at det skal kunne hænge sammen, så er det nødvendigt, dels at de allerede aftalte besparelser på statslige og kommunale budgetter bliver gennemført, dels at man meget nøje undersøger mulighederne for nye statslige besparelser. Dette sidste understreges jo af den finansredegørelse, som vi netop har modtaget, og som tegner billedet af et voldsomt stigende underskud på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget.

I forbindelse med diskussionen om behovet for en endnu strammere indkomstpolitik er så kravet om overskudsdeling rejst, bl. a. i form af de gammelkendte ØD-forslag, omend i en ny forklædning. Nu skal det siges, at et altomfattende indkomststop netop sikrer, at øgede overskud bliver stående i virksomhederne, at de ikke må trækkes ud til forbrug, og man kan også sige, at det ville nu være gavnligt, hvis vi brugte lige så meget tid på at diskutere, hvordan virksomhederne kan skabe et overskud, som vi bruger på at diskutere, hvordan man kan fordele overskuddene. For hvis man alene taler om det sidste, ja, så risikerer man, at der en skønne dag ikke er noget at deles om.

Men venstre har erklæret sig villig til at skabe mulighed for, at en strammere indkomstpolitik bliver suppleret med muligheder for, at virksomheder og ansatte i fælles interesse kan deles om de overskud, der jo gerne skulle blive resultatet af sådan en politik. Venstre vender sig klart imod tanker om en tvangsmæssig aflevering af midler og ejendomsret til en central ØD-fond. Det ville efter vores opfattelse indebære en ødelæggende omvæltning af den danske samfundsform, og i betragtning af at der hverken i folketinget eller i befolkningen vil kunne skabes tilslutning til sådan nogle tanker, så forstår vi oprigtigt talt ikke, at så mange stadig bruger kræfter på den sag og blokerer løsninger ved at føre sådan en sag frem. Venstre ser gerne en spredning af ejendoms-